

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010504
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5714010504.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Rošaka a prísediacich Eleny Babušikovej a Oľgy Trúchlej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.09.2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
ml. F. F., nar. XX. XX. XXXX v F., trvale bytom O. Š. Č.. XXX, okres
K. K., toho času bytom Reedukačné centrum Bystričany,
Ul. Chalmovská č. 679/1,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

v bode 1/

dňa 27. 11. 2012 asi o 15,00 hod. na námestí v obci Horná Štubňa, okres Turčianske Teplice, keď prišiel k F. I., nar. XX. XX. XXXX, potiahol ju za kapucňu bundy, kopol odzadu do chrbta a opakovane pýtal od nej cigarety alebo peniaze a keď mu povedala, že nič nemá a sa bránila, obžalovaný ju udrel päšťou do tváre, kedy spadla na zem, kde jej prehľadal vrecká bundy v úmysle zmocniť sa cigariet alebo peňazí, pritom ju kopal do chrbta a keď sa jej podarilo vytrhnúť, ušla smerom k reštaurácii zvanej Vierik, kde ju dobehol a ešte opakovane fyzicky napadol, kopal, udieral a nadával jej,

v bode 2/

dňa 26. 11. 2012 asi o 23,00 hod. v obci Horná Štubňa, okres Turčianske Teplice, vykonal súlož so Q. F., nar. XX. XX. XXXX hoci vedel, že v tom čase nedovŕšila vek 15 rokov,
t e d a

v bode 1/

- proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

v bode 2/

- vykonal súlož s osobou mladšou ako 15 rokov,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák.,

v bode 2/

- zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa o d s u d z u j e

Podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. j/, l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, 3 § 42 ods. 1, 117 ods. 1 Tr. zák. na s
ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 / dva / roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon tohto súhrnného trestu odňatia slobody súd obžalovanému podmienične o d k l a d á.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák. u r č u j e obžalovanému skúšobnú dobu na 3 / tri / roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa vo výroku o treste z r u š u j e

- rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/190/2013 zo dňa 12. 03. 2014, právoplatný dňa 12. 03. 2014, ktorým bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 / dva / roky s povolením podmieneného odkladu jeho výkonu a určením skúšobnej doby na 2 / dva / roky,

- rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T/159/2013 zo dňa 16. 05. 2014, právoplatný dňa 16. 05. 2014, ktorým bol obvinený uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a iné a súd upustil u obžalovaného od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/190/2013.

Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 2 Pv 108/13/5506 podala dňa 09.04.2014 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému mladistvému F. F., stíhanému pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. a pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť skutkami uvedenými v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a po možnosti podať vyhlásenie podľa § 257 Tr. por. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

Postupom podľa 333 ods. 3 Tr. por. obžalovaný odpovedal na niektoré otázky tak, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; ako bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; rozumie právnej kvalifikácii skutku ako určitému trestnému činu; bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu; dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin. Obžalovaný na dané otázky odpovedal kladne slovom - „áno“.

Prokurátor a obhajca zhodne navrhli, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Senát Okresného súdu v Martine uznesením prijal vyhlásenia obžalovaného, pričom vyslovil, že dokazovanie v predmetnej trestnej veci sa vykoná iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste. Na hlavnom pojednávaní konanom 25.09.2014 súd postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal len listinné dôkazy potrebné pre rozhodnutie súdu o vyššie uvedenom výroku.

Konanie obžalovaného mladistvého súd právne posúdil ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona (skutok č. 1 rozsudku), nakoľko obžalovaný proti inému - poškodenej F. I., nar. XX.XX.XXXX použil násilie (kopnutie do chrbta a úder päťou do tváre) v úmysle zmocniť sa cudzej veci - cigariet a peňazí a ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. (skutok č. 2 rozsudku), nakoľko obžalovaný vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov - Q. F., nar. XX.XX.XXXX.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere u obžalovaného súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom vychádzal z zásady, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jeho blízke osoby, má mu zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. ml. F. F. zobral do úvahy fakt, že u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti /obžalovaný sa k trestnému činu priznal a aj ho oľutoval, pred spáchaním trestného činu viedol riadny život/ a len jednu prítiažujúcu okolnosť /obžalovaný spáchal viac trestných činov/ ako i na tú skutočnosť, že sa predmetných skutkov dopustil ako mladistvý. Nakoľko obžalovaný predmetné skutky /zo dňa 27.11.2012 a zo dňa 26.11.2012/ spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin / rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/190/2013 zo dňa 12.03.2014, právoplatným 12.03.2014 /, súd bol povinný obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody, a to podľa trestného činu z nich najprísnejšie trestného (zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona). Z tohto dôvodu súd obžalovanému uložil za použitia ustanovenia § 117 ods. 1 Tr. zákona (osobitného ustanovenia Trestného zákona o stíhaní mladistvých) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, teda na maximálnej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby pre mladistvých, výkon ktorého mu podmienčne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 3 roky, teda na hornej hranici trestnej sadzby stanovenej pre mladistvých. Keďže súd obžalovanému mladistvému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, bolo jeho povinnosťou zrušiť výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/190/2013 zo dňa 12. 03. 2014, právoplatným dňa 12. 03. 2014 ako i v rozsudku Okresného súdu Martin, sp. zn. 23T/159/2013 zo dňa 16. 05. 2014, právoplatným dňa 16. 05. 2014.

Súd je toho názoru, že takto stanovený druh trestu a jeho výmera zabezpečí nápravu obžalovaného / prvok individuálnej prevencie/ a zároveň bude pôsobiť aj voči ostatným občanom - potenciálnym páchatel'om / prvok generálnej prevencie/, aby sa nedopustili obdobného protiprávneho konania. Súd o nárokoch na náhradu škody nerozhodoval, nakoľko poškodení si neuplatnili v trestnom konaní nárok na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok

napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.